

Hassas Konular

Irak'ta "Referandum" ve Terör Sarmalına Götüren Süreçte Irak Türklüğünün Kayıpları Nasıl Telâfi Edilebilir?¹

F. Sema Barutcu Özönder*

9 Eylül 2017

Orta Doğu tarihsel olarak esas itibariyle Türk, Arap, Fars olmak üzere üç siyasî hâkimiyetin hüküm sürdüğü bir coğrafya olmuştur. Buna 20. yüzyılda İsrail de eklenmiştir. Yine Orta Doğu bütün kitabî dinlerin; Musevîlik, Hristiyanlık, İslâmîyet'in de doğuş alanıdır. Bu özelliği ile bu üç kitabî dine inananların yoğun duygusal bağlarla ilgisini de her zaman çekmiştir. Bu 'kutsal ilgi' her dönemde, bu coğrafyada hüküm süren ve/veya bu coğrafyadan uzak olan toplumların/devletlerin, dini siyasal hâkimiyet aracı olarak kullanmalarını 'meşrulaştıran' bir sebep de olabilmıştır. Yine Orta Doğu değişen ekonomik değerlerle özellikle 19. yüzyıldan itibaren su, petrol, doğal gaz, altın, uranyum gibi yer üstü ve yer altı zengin doğal kaynaklarıyla da siyasal hâkimiyet mücadelesi için dünya ölçeğinde önem kazanmıştır.

Türk merkezli bir dünya gücü olarak Osmanlı devletinin çöküşüyle Dünya 20. yüzyıl başlarında siyasal dengelerin değiştiği bir dönemi yaşamış, Orta Doğu yeni siyasal hâkimiyet mücadelelerinin sıcak zemini olmuştur.

Bölge bugün,

- (1) Arap-İsrail Çatışması,
- (2) Irak ve Suriye'deki mevcut durum,
- (3) Su kaynaklarının kıtlığı,
- (4) Petrol – gaz kaynakları üzerinde bölge dışı güçlerin hâkimiyet mücadeleleri,
- (5) Din – mezhep farklılıkları ve bu farklılıkların propaganda malzemesi olarak kullanılması,

¹ Türkmeneli Dernekler Federasyonu tarafından 8 Eylül 2017 tarihinde Ankara'da düzenlenen "Referandum ve IŞİD tartışmaları sürecinde Irak ve Türkmenler" konulu toplantıda yapılmış konuşmanın metnidir.

(6) Türkiye'ye ve bütün bölge ülkelerine doğrudan tehdit oluşturan Irak'ın kuzeyindeki Kürt – Kürdistan olgusu gibi meselelerle karşı karşıyadır.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti ise, bu coğrafyanın kaderine yaklaşık 1200 yıldır egemen olan bir geçmişin bugünkü temsilcisi konumundadır. Bugünkü nihaî sınırlarına Suriye-Irak-Iran hattı üzerinde soydaşlarını da bırakarak çekilmiştir. Irak'taki Türk-Türkmen varlığı bu büyük Türk nüfusunun önemli bir parçası durumundadır. Baas iktidarı döneminde de yok sayılan Irak'taki Türkmen varlığının bugün de yok sayılarak bir Ortadoğu geleceğinin belirlenmesi, yalnızca Irak Türkmenlerini olumsuz yönde etkilemeyecek, Türkiye'yi ve bölge ülkelerini, bölge halklarının tamamını etkileyecektir. Irak'ın kuzeyinde oluşturulmaya çalışılan yapılanmanın aktörlerinin de bölgenin sürükleneceği muhtemel olumsuz ortak kaderin bir parçası olacakları aşikârdır. Yüzyıllardır süren ortak yaşam değerlerinden kaynağını alarak ortak davranış kalıpları da geliştirebilmiş bütün bölge halklarının bölgenin istikrar ve güvenliğini sağlamada tarihsel bir sorumlulukla karşı karşıya oldukları açıktır.æ

Son yıllarda artarak herkesin gözü önünde devam eden hadiselerle Irak Türkmen Türklüğü yok olma tehlikesinin eşiğine gelmiş, kaderleri Irak Bölgesel Kürt Yönetimi'ne terkedilmiştir. Türkmen kardeşlerimizin Irak'ta bugüne kadar sürdürdükleri varlık mücadelesinin sonuna kadar desteklenmesi devletimizin ve milletimizin yüksek menfaatlerini ve bekasını doğrudan ve yakından ilgilendirmektedir.

Bir modern devletin², ulusal güvenliği ve ulusal çıkarları onun uluslar arası ilişkilerini belirler. Ulusal Çıkarlara dayalı bir Ulusal Güvenlik Siyasetinin tayini ise onun jeopolitik imkân ve kabiliyetleri yanında, yarattığı zaaf ve tehditlerin de nasıl üstesinden gelinebileceğine dair o ulus-devletin bilgisi ve tecrübesine dayanır. Bunlar için elbette ulusun tamamını içten kavrayan bir Ulusal Şuur, sahip olunması gereken baş şarttır. Ulusal Şuurdan yoksunluk, ulusun kurup üstüne oturduğu, ulus-devlet dediğimiz, sosyal ve kamusal her ne ise bütün kurumların zaman içinde aşınmasına, zayıflayarak

² "Modern devlet" kavramına denk gelen modelimiz, 20. yüzyıl ilk çeyreğinde bütün mazlum milletlere ve Müslüman dünyaya modellik eden, Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün tanımladığı ilke ve değerler üzerine kurulmuş "Türkiye Cumhuriyeti Devleti"dir.

çökmesine yol açacaktır. Yakın tarih bunların örneklerini bize cömertçe sunmaktadır. Bugün Dünyamız bir veya birkaç süper gücün, karşısında veya karşılarında güç oluşturabilecek modern devletlerin ulusal dirençlerinin yok edilerek küreselleştirilmeye; ortadan kaldırılmaya çalışıldığı bir sürecin en hızlı olanını idrak etmektedir. 20. yüzyıl ilk çeyreğinden itibaren bütün mazlum milletlere ve Müslüman Dünyaya modelik eden, Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün tanımladığı ilke ve değerler üzerine güçlü bir Ulusal Şuurla kurulmuş "Türkiye Cumhuriyeti Devleti", bugün her zamankinden daha çok böyle bir tehdit ve tehlike ile karşı karşıya, hatta içindedir.

Emperyalist devletlerin stratejik kaynaklara sahip olan bölgelere yerleşmek için kullandığı bilinen yöntem, hedef ülkelerdeki jeopolitiğin değişen unsurlarından olan dinî ve etnik farklılığı kullanmak olmuştur. Çoğunlukla "demokrasi", "insan hakları", "küresel istikrar" gibi kavramların ise, emperyalist devletler tarafından askerî ve ekonomik müdahalelerine kılıf hazırlayan kavramlar olarak seçildiği Afrika'dan başlayıp Balkanlar, Orta Doğu, Kafkaslar, Kuzey Karadeniz, Orta Asya, Kuzey-doğu ve Güney-doğu Asya'daki hedef ülke ve toplumlarda cereyan eden hadiselerle idrak edilmektedir. Dikkat edilirse, bunlar Halford Mackinder (1861-1947), Nicholas J. Spykman (1893-1943) gibi Batı Dünyasının jeopolitik kuramcılarının Dünya Siyasetinin Mihver Bölgesi, kalp-gâhu olarak tanımladıkları alanın kenarlarını oluşturmaktadır³. Elbette Dünya Siyasetinin Mihver Bölgesine, kalp-gâhına sahip olabilmenin yolu, önce onun kenarlarına sahip olmaktan geçer. 20. yüzyıl, Hitler Almanyası'nın bu kalp-gâha sahip olma emellerinin yarattığı sonuçlarını yaşadı ve bu yüzyılın ikinci yarısı emperyalist bir güç olarak Sovyetler Birliği'nin, Doğu Avrupa ve Güney-doğu Avrupa, Balkanlar, Baas iktidarlarının egemenliğinin sağlandığı Orta Doğu ülkeleri, Afrika, Güney, Güney-Doğu ve Kuzey-Doğu Asya'da nüfuz ve etki alanları yarattığı bir zamanı idrak etti. Bu, "Dünya Siyasetinin Mihver Bölgesine, kalp-gâhına" sahip olan gücün SSCB olduğu anlamına gelmekte idi. Sonuçta, Dünya 1950'lerin ortasından başlayarak bu etki, hâkimiyet ve nüfuz alanına sahip olanlar ile dışında kalanlar arasında açık ve örtülü müdahalelerin yaşandığı "Soğuk Savaş" olarak adlandırılan bir dönemi geçirdi.

³ Bkz. H. Özcan (2008) "Jeopolitik Açından Emperyalist Ülkelerin Kürt Politikaları". *KÖK Araştırmalar: KÖK Sosyal ve Stratejik Araştırmalar Dergisi*, VII(1):3-37.

İnsanlık tarihi, bireylerde moral karşılığını bulmayan "şeyler" in uzun ömürlü olmadığını gösteriyor. Kısa ömürlü Sovyet rejimi içinde bulunduğumuz ortamı yarattığı için yalnızca bir örnek değildir. Sonuçta, "Dünya Siyasetinin Mihver Bölgesi" kavramını yaratıp ülküleştirek Batılı radikal Yudo-Hristiyan güçler, önderliğini Anglo-Amerikan Dünyanın yaptığı bir diğer emperyalist güç olarak, SSCB'nin dağılmasından sonraki taktik ve stratejilerinin de belirleyicileri olan S. Huntington ve Z. Brzezinski ve elbette H. Kissinger ile "kontrolden çıkmış Dünya"yı⁴ din merkezli bir çatışma ile kaosa sürükleyip kendilerini "Global İstikrar"ın kurucuları ve sağlayıcıları ilân ettiler. Kaostan istikrar çıkarmayı umup kuramlaştıranlar, buna "Büyük Oyun" veya "Büyük Plan" da dediler. Kısaca, insanlık bugün üç emperyalist gücün (: ABD-İngiltere, Rusya ve Çin) ve onların etrafında konumlanarak taraf tayin edenlerin, moda deyişle birkaç "koalisyon"un liderliğini yapan devletlerin, Dünyanın şurasında burasında konjonktüre uygun olarak çıkardıkları, maliyeti yalnızca insan hayatı olan "kontrollü çatışmalar"la yaşamaya alıştırılıyor. Bu "kontrollü çatışmalar"ın hepsinde hem ayrı ayrı, hem de bir bütün olarak Türkiye Cumhuriyeti Devleti ve onun milleti ile soy, kültür, tarih, medeniyet, din gibi ortak değerlere sahip olanlar muhatap konumundadır. En başta, "Dünya Siyasetinin Mihver Bölgesi" olarak tanımlanan alan, Türk soylu toplumların en az 3.000 yıllık bir hayat ve medeniyet alanıdır. Buna kısaca Türkiye'nin de dâhil olduğu "Türk Dünyası" diyebiliriz. İkinci ve şüphesiz birinciyi tamamlayıcı olarak, hem bu "Dünya Siyasetinin Mihver Bölgesi"nde, hem de bu bölgeyi Balkanlardan başlayıp Afrika'yı da içine alarak güneyden uzak doğuya kadar saran "kuşak" ise, inanırı birkaç milyarı bulan ve kısaca "İslam Dünyası" diye adlandırabileceğimiz bir hayat ve medeniyet alanıdır. Dolayısı ile, bütün devraldıkları ile birlikte Türkiye Cumhuriyeti Devleti kurulduğu günden başlayarak, her uluslar ve devletler arası ilişkide bu her iki hedef alanın doğal tarihsel emanetçisi veya mirasçısı olarak dikkat nazarına alınmış, 20. yüzyılın bu tek bağımsız Türk ulus-devletine yönelik siyasetler buna göre belirlenmiştir. Bu itibarla, Dünya hâkimiyetini ellerinde tutmak isteyen emperyalist güçlerin, bu iki hedef alanın asıl sâkinlerine yönelik her siyasetine ve onların kendi aralarında paylaştıkları ortak değerlerden kaynaklanan veya kaynaklanması beklenen

⁴ Z. Brzezinski, (1993), *Kontrolden Çıkmış Dünya (Yirmibirinci Yüzyılın Arifesinde Dünya Çapında Karmaşa)*, Çev.: Haluk Menemencioğlu, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 1994, XIV. Yazar tarafından kitabın önsözünün yazılış tarihi 1992 Ağustosunu olarak verilmiştir. [Out of Control: Global Turmoil on the Eve of the 21st Century. Collier Books. 1993. ISBN 978-0-684-82636-3].

dayanışmayı sağlayacak doğal ilişkilerinin ortadan kaldırılmak istenmesi karşısında "Şaşırtıcı", "Anlaşılmaz", "Beklenmezdi" demek, milletimizin devletini yönetme vekâletini verdiklerinden veya verilmesine tâlip olanlarından hiç duymaması gereken acziyeti yüzeye çıkaran siyaset veya diplomasi cümleleri olabilir ancak.

Türk milleti, adım adım müdafaa hatlarını kurup savaştığı ve 9 Eylül'de, yani yarın, son kalıntıları da İzmir'den denize dökerek kurtardığı, vatan dediği sathının, layığıyla müdafaa edilemediğini, geçtiğimiz 15 Temmuzda canı bahasına bir kez daha yaşamıştır. Milletimiz, son 30 yılını yalnızca bölücü etnik terörle mücadele ettiğini, bunun için şehitler verdiğini sanarak geçirmedeğini, devletinin ve toplumunun bütün kurum ve katmanlarına sızarak dinî ve ahlakî her tür değerlerini istismar etmek üzere bir "Soğuk Savaş" ürünü olarak Yudo-Hristiyan güçler tarafından bir dinî cemaatin örgütlenmiş olduğunu 15 Temmuz 2016'da "açık ve net" olarak anlamaya başladı. Türk ve İslam Dünyasından Yudo-Hristiyan güçlerin yerli işbirlikçilerinin devşirilmesine görevlendirildiği artık Devletimizce de idrak edildiğini ümit ettiğimiz bu yeni terör örgütü vasıtasıyla, mazlum milletlerin ve Müslüman Dünyanın model aldığı Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin güvenilirliği, ciddiyeti, itibarı, gücü ve ağırlığı bir araç olarak kullanılarak Türk ve İslâm Dünyasının tamamına böylece sızılmış oldu.

Çok acı ki, ülkemiz bu yeni terör örgütünün etki ve nüfuzu altında içeride ve dışarıda uygulanan siyasetlerle Türk Devletinin Ulusal Çıkarlarına ve Ulusal Güvenliği zararına değil yalnızca, bütün İslam Dünyasını kaosa, kargaşaya sürükleyen koalisyonun "zayıflatılmış, söz dinleyen" bir partneri hâline geldi. Bu itibarla çok açık bir biçimde ifade edilmelidir ki, artık ulusal sınırlarımıza da dayanan sonuçları bakımından, içinden geçerek geldiğimiz 15 Temmuz 2016 işgal amaçlı kalkışma denemesi ne bir tesadüf ne de bir senaryodur.

Ancak, sürekli acınarak ve geçmişin olumsuz sonuçlarına bakılarak yapılacak takdir ve değerlendirmelerin vakti çoktan geçmiştir. Türkiye, devleti ve toplumuyla tehlike ve tehditler karşısında gösterdiği artık refleks hâline geldiği anlaşılması gereken şuuruyla, içine sızmış dâhilî bedhâhlarını ve onları "Büyük Planları"nın bir elemanı olarak oynatan hâricî bedhâhlarının emellerini bir kez daha boşa çıkardığını dost ve düşman bütün dünyaya göstermiştir.

Şimdi toplumumuzca beklenen ise, bu toplantıya da konu oluşturan, içimizi de doğrudan etkileyeceği kesin olan güneyimizdeki yakın tehdit ve tehlikelerin nasıl üstesinden gelineceğidir. Artık daha iyi anlaşılmıştır ki, yalnızca Doğu ve Güney-doğu Anadolu'da değil, Doğu Karadeniz'i de kapsayarak FETÖ-PKK ve Pontusçu Marksist-Leninist terör örgütlerinin işbirliği ile hızlandırılan süreç, Türkiye'nin Irak ve Suriye'de cereyan eden olay ve olgulardan ve 20. yüzyıl başında İngiliz işgali sırasında temelleri atılarak Faysallar Döneminde Türkiye'ye ve Türkmenlere karşı el altında bir unsur olarak beslenip tutulan, Baas iktidarında Soğuk Savaşın emperyalist süper gücü Sovyetler Birliği'nin güdümünde, 11 Mart 1970'te özerk bölge statüsü sağlanarak Soğuk Savaş sonrasında bir diğer emperyalist süper güce; ABD'ye devrolan, ve Amerikan işgali boyunca uygulamaya geçirilen çoğu alenî siyasetlerle Irak iç hukukuna ve uluslar arası hukuka bütünüyle aykırı olarak bir devlet alt yapısı hazırlanan feodal çağların kalıntısı bir aşiret yapılanmasının 25 Eylül 2017'de kendi kendine yapacağını ilan ettiği bir "bağımsızlık referandumu" kararının yalnızca Irak'ı ilgilendirmedeği, Türkiye'den bağımsız düşünülerek alınmış bir karar olmadığı meydandadır. Bu kararı küçümsemek, hafife almak, etkisi ancak acı tebessüm ettirmeye yeten cılız beyanlarla geçiştirmek, 15 Temmuz 2016 işgal denemesinin Türkiye Cumhuriyeti Devleti Cumhurbaşkanından sonraki hedefinin, bugüne kadar feodal düzeninin ağalığını yapmış, Irak Kürdistan Bölgesel Yönetimi'nin başkanlığını kendi belirleyip kabul ettikleri yasalara aykırı olarak hukuksuz bir biçimde işgal eden bir aşiret reisini; Barzani'yi hedef aldığını yazıp çizip konuşarak Türk kamu oyunun algısını değiştirmeye yönelik siyaset mühendisliğine girişmek, basit tabiriyle Türkiye Cumhuriyeti Devleti Cumhurbaşkanlığı makamını ve onu temsil edenleri değersizleştirmek ve Türk milletinin idrak ve şuuruyla alay etmektir. Zira Türk hükûmetinin akla ziyan bu tutumu, hem iktidar partisinin vekillerini ve politikacılarını hem de PKK terör örgütünün siyasal uzantısını yüklenmiş ana muhalefet partisinin genel başkanından başlayıp vekillerine ve medyada yer bulan politikacılarına kadar yüreklendirmekle kalmamış, Barzani'yi ve onu yöneten güçleri de yüreklendirmiş, coşkun bir cesaret vermiştir.

Hepimiz bilmeli ve idrak etmeliyiz ki, Türkiye Cumhuriyeti, hem kendi bekasını hem de 20. yüzyıl başında çekilerek geride bıraktığı kardeşlerinin varlığını doğrudan ilgilendiren bir yol ayrımına girmiştir. Bekasını tehdit eden her tür aleyhte faaliyete rağmen, olduğu varsayılan eksiklik ve zaaflarına rağmen, her bakımdan bölgesel bir güç olma vasfını yitirmemiştir ve yine bilinmelidir ki,

bütün kurumlarıyla birlikte Devletimiz, bugün gücünü yalnızca milletinden almaktadır. Sermayesinin ve zenginliğinin tüketici kaynağı ulusumuz olan ve önemli bir aile üyesini de teröre şehit vermiş bir ailenin üniversitesinin desteğini de alarak, daha 30 yıl önce birleşebilen Almanların yeni başkenti Berlin'de, önümüzdeki günlerde "Sözde Ermeni Soykırımı"nı uluslar arası ölçekte kritik etmeyi amaçlayan bir çalıştayın tertibi de tesadüf değildir. Türk hükûmeti, bu sözde referandum kararının güneyde Çukurova'yı, kuzeyde Trabzon'u içine alarak iki deniz hâkimiyetini hedefleyen, Azerbaycan ve İran üzerinden Hazar Denzine uzanan bir alanda, önce "Büyük Kürdistan", ardından "Büyük Ermenistan"ın hayata geçirilmesi emellerinin en önemli adımı olduğunu görüp idrak etmek zorundadır.

Bugün sözde referandum, Yuda-Hristiyan güçlerin Orta Doğu'daki en önemli ve güçlü ülkesi konumundaki İsrail tarafından desteklenmektedir. Arap Dünyasının liderliğini gûya elinde tutan, El-Kaide ve onun bugün Suriye ve Irak'taki uzantısı IŞİD terör örgütünün kaynağı olduğu artık daha iyi bilinen Suudî Arabistan hem yönetimi hem de uluslar arasına yayılabilen medyasıyla Suriye ve Irak'ın bütünlüğünü tehdit eden PKK-PYD terör örgütlerinin temsilcilerine ve Peşmergesine yol verilerek Irak Türkmenlerinin teslim edildiği Barzani yönetimine kucak açmıştır. Sovyetler Birliği döneminde sıcak denizlere inme emeline erişmiş olan onun bugünkü devamı, komşumuz ve yeni dostumuz Rusya ile ipek yumuşaklığındaki "Bir Kuşak bir Yol" projesiyle her geçen gün ülkemizle ilişkilerini güçlendirerek ve kendi batısına kara yoluyla yeniden açılma imkânına erişebilecek, özellikle son 10 yıldır, terör elebaşısının tutulduğu Amerikan devletinin talimat ve görevlendirmesiyle "iş adamı" kılığındaki FETÖ terör örgütünün üyelerinin ciddî bir ağırlık kazandığı, yeni dostumuz Çin yönetimi de, tutumlarını açıklamamışlardır. Bütün bunlar da göz önünde tutulmalı ve bölgesinin hiç göz ardı edilmeyecek bir gücü olan Türkiye Cumhuriyeti Devleti yönetimi üniter yapısını tehdit eden ve bütün Orta Doğu'yu 1000 yıldır milletinin tam bir teslimiyetle iman ettiği dinini sapkın dinci IŞİD ve FETÖ terör örgütleri ile onlara ülkemizde, Irak ve Suriye'de alan açan etnik bölücü PKK-PYD terör örgütlerine ve Orta Doğu'nun ikinci terörist devleti olmaya aday olduğunu sözde referandum kararıyla ilan eden Barzani yapılanmasına karşı her tür tedbiri herkesin anlayacağı bir dil, şekil, yol ve yöntemle almak zorundadır.

Irak devletini Barzani yapılanması temsil etmemektir. Irak toplumunu da yalnızca Barzani, Talabani, Zebari aşiretleri oluşturmamaktadır. Irak devletinin İngiliz manda rejiminden kurtulduğunda, 1932 yılında Cemiyeti Akvam'a (*Milletler Cemiyeti*) verdiği, Irak toplumunu oluşturan unsurların Arap, Türkmen ve Kürtlerden ibaret olduğunu ilân eden memorandumu hâlâ geçerlidir ve Irak devletini bağlamaktadır. Türkiye'nin Misak-ı Millî sınırlarından hangi şartlarla vazgeçtiğini hukukçularımız ve siyasî tarihçilerimiz kadar, milletimiz de bilmektedir. Bu şartların çiğnenmesi ise, devletimize, dün Kıbrıs'ta Rum zulmüne ve katliamına uğramış olan geride bıraktığımız soydaşlarımızın korunması için üstlenmiş olduğu yükümlülük ve sorumluluklar kadar, bugün yok olmanın eşiğine gelmiş Irak'ın aslî unsuru Türkmen soydaşları için de aynı ağırlıkta bir yükümlülük ve sorumluluk yüklemektedir.

Sonuç olarak, bugün Orta Doğu'da Türkiye'nin Ulusal Güvenliğini doğrudan ilgilendiren kuzey Irak, birinci öncelikli özellik taşımakta ve Türk milletinin ayrılmaz bir parçası olan Irak Türklüğünün ve Türkmeneli'nin varlığının en güçlü bir biçimde korunmasını garanti altına alacak her tür tedbirin planlamasının acilen hayata geçirilmesi gerekmektedir. Zira bugün devletimizin siyasetini dikte edenler veya edecek olanlar ne FETÖ, PKK-PYD ve IŞİD terör örgütleri, ne onların içerideki ve dışarıdaki uzantıları, ne de bu terör örgütlerini kendilerine hâkimiyet alanı açıcı bir piyon olarak kullanmayı sürdürerek terörist devletçikler kurmaya ısrarlı ve kararlı görünen devletlerdir. Türkiye'nin Ulusal Güvenliğini ve Ulusal Çıkarlarını ve hiç şüphesiz Irak ve Suriye Türkmenlerine karşı olan tarihsel yükümlülüğü ve sorumluluğundan doğan meşru ve hukukî haklarını uygulayacağı siyaseti dikte edecek tek merci yalnızca Türk milletidir.

*Prof.Dr. F. Sema Barutcu Özönder, KÖKSAV Bşk.

KÖKSAV E-Bülteni, KÖK Sosyal ve Stratejik Araştırmalar Vakfı (KÖKSAV) tarafından çıkarılmaktadır. KÖKSAV bağımsız ve bağlantısız, günlük siyasî konumu olmayan bir kurumdur; merkezine Türkiye ve Türk dünyasını alarak araştırmalarını ulusal ve uluslar arası sosyal, siyasî ve stratejik konulara yoğunlaştırır, araştırma ve incelemeler yapar. Dolayısıyla, bu yayında ifade edilen bütün görüşler, değerlendirmeler ve varılan sonuçlar yalnızca yazarlarına aittir.

© 2017, KÖK Sosyal ve Stratejik Araştırmalar Vakfı. Bütün hakları saklıdır.